

Cameleon

Oprisanumagda

găseam în mine şubrede înţelesuri
cândva mă măcina ideea despre cum aş putea levita fără să creez lumii stereotipuri
apoi am uitat că-mi doream să cunosc ceva neştiut
şi lumea oricum a devenit invizibilă
am încercat să mă ascund
de fapt ascundeam ce mai rămăsese din mine
până am devenit oarbă am văzut prea mult
şi de simţit abia m-am apucat
după cred că am început să gândesc
şi-n fiecare noapte mă culcam dimineaţa
pentru că nu mai ştiam ce să fac în afara să gândesc
aveam ocupaţie
eram fericită că am un hobby
mă gândeam la felul în care bătuse vântul în ziua precedentă
la trecătorul care sigur urma să moară
la rândul 8 din cartea pe care abia o începusem şi care avea deja ceva subliniat
apoi cred că m-am apucat să scriu
era tot într-o noapte ca acum
mi s-a părut că aş fi putut gândi concomitent cu altceva
şi-asa mi-am găsit stiloul în mână
m-am pus sub fereastră pe jos
nu văd decât cerul
dar e mai mult decât infinit că-l zăresc
uneori parcă dă pe-afară de stele
acum e primejduit de prea mulţi nori ca să zică ceva
mai nou mi-e insomnie scrisul
simt teamă uneori să ma apuc
gândirea mă purta apoi în vise
dar scrisul mă leapădă de viaţă şi la final mă aruncă înapoi în lume
măcar astăzi am aflat despre levitat
am creat cu stiloul şi ceva invizibil
seamănă cred cu universul
sunt un cameleon căruia dacă-i pui stiloul în mână
habar nu mai are cine e